

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

3 2015
ročník XI.
cena 10,- Kč

OBSAH

Program hodů.....	2	Bantuové na letním táboře	21
Slovo starosty	3	Výlet MŠ.....	22
Výpis z usnesení jednání zastupitelstva	4	Knihovna	23
Odpady v Lanžhotě.....	6	Všichni chtějí z lanžhotské obory těžít, a co Lanžhočani?	24
Vy ještě netřídíte bioodpad?.....	8	Proč byl odstraněn tank u Přívozu	26
Kulturní akce.....	9	Tenisté se po tréninku vozili v Cadillacu R. Reagana	29
Společenská kronika	9	Soutěž SDH Lanžhot 2015	30
Knihovna patřila dětem	11	Sokoli stále budují	31
Nová tvář knihovny	13	Letní fotbalové soustředění Nekoř	33
Muzeum ožilo	14	Inzerce	35
Máky	16	Pelíšky	36
Letní kino zpět.....	17		
Juniáles se vydařil.....	18		
Cestujeme, poznáváme	19		

Najdete nás i na Facebooku

Upozorňujeme, že už dva měsíce fungují facebookové stránky „Město Lanžhot“, kde jsou zveřejňovány kulturní akce, alba z různých událostí a důležité informace. Občané, kteří nemají facebookový profil, se můžou podívat na Facebook přes webové stránky města Lanžhot, kde v úvodní straně napravo je modré logo Facebooku.

Upřesnění článku ze zpravodaje č. 2/2015

Na základě žádosti paní Růženy Teturové, rozené Procházkové, autorky článku ve zpravodaji č. 2/2015 „Vzpomínky na 11. duben 1945“, sdělujeme čtenářům, že jmenovaná není autorkou celého článku, ale předposlední odstavec začínající větou „Lanžhot bránilo ze začátku...“ byl dopsán její sestrou Žofíí Trčkovou.

LANŽHOTSKÉ HODY 2015

Hodové folklorní akce, společenské události a zábavy, sportovní akce

PÁTEK 18. 9.

- 17.00 stavění máje v areálu Sokolské
 19.30 **Předhodové zpívání mužského sboru a jeho hostů**
 - sál restaurace Podlužan
 20.00 hostinec U Zámečku - skupina Čtyřlístek

SOBOTA 19. 9.

- 13.00 dorost Lanžhot – TJ Moravský Žižkov (Pastvisko)
 14.00-18.00 místní muzeum a vyhlídka ve věži
 14.00 výstava ve dvorní části muzea
 15.00 **předání stárkovského práva**
 15.30 **stavění máje**
 20.00 pizzerie Toscana – skupina Čtyřlístek
 20.00 cimbálová muzika Pod Víchů
 20.00 hostinec U Zámečku FIVE LIVE

NEDĚLE 20. 9.

- 8.00 ranní mše svatá
 10.15 fotbal Sokol Lanžhot – Tatran Rousínov (Šlajsa)
 10.00 **hodová mše svatá**
 13.00 **odchod chasy pro 1. stárka**
 14.00-18.00 výstava ve dvorní části muzea
 14.00-18.00 místní muzeum a vyhlídka ve věži
 15.00 **krojovaná zábava pod májů – DH Zlafulka**
 21.00 **večerní zábava v Podlužanu – DH Zlafulka**

PONDĚLÍ 21. 9.

- 9.00 mše svatá
 Po mši svaté v 9.45 hodin bude společný odchod průvodem na hřbitov, kde vzpomeneme na všechny zemřelé spoluobčany.
 Děkan P. Josef Chyba zve do průvodu i na vzpomínkovou pobožnost všechny občany i ty, kteří se nezúčastní mše svaté v kostele.
 10.00 hostinec U Zámečku – Lanžhotská osma
 13.00-18.00 místní muzeum a vyhlídka ve věži
 13.00-18.00 výstava ve dvorní části muzea
 13.00 **odchod chasy pro 2. stárka**
 15.00 **krojovaná zábava pod májů – DH Zlafulka**
 21.00 **večerní zábava v Podlužanu – DH Zlafulka**

ÚTERÝ 22. 9.

- 8.30 tenisový turnaj neregistrovaných hráčů
 16.00 **taneční zábava v Podlužanu – DH Zlafulka**

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

ani ti nejstarší pamětníci v Lanžhotě nepamatují tolik tropických dnů za sebou jako letos. Horko bylo všem a každý se s tím musel nějak vypořádat. Nejlépe někde na dovolené. Ačkoliv to většina z nás takto řešila, plánované akce v Lanžhotě musely probíhat podle harmonogramu.

I když je doba dovolených, těch stavebních akcí probíhá poměrně dost. Při podrobnějším pohledu navíc zjistíme, že se jedná o akce týkající se školských zařízení. Využít k tomu prázdniny je tedy logické a žádoucí. Mám velkou radost, že se nám to podařilo stihnout. Opravili jsme sociální zařízení na staré škole a rozšířili kapacitu WC ve škole mateřské. Tam se rovněž vybudovala nová ředitelna v podkroví, čímž se uvolnily další prostory v přízemí. Současně probíhá i úprava okolí za starou školou, kde jsme zbudovali nové vydlážděné parkoviště. Stavbu zkomplikovalo velmi měkké podloží. Ke zpevnění byl použit recyklát ze sběrného dvora, který jsme měli k dispozici po nedávném drcení. Vzhledem k tomu, že z výběrového řízení vzešel shodou okolností stejný zhotovitel, podařilo se nám časově synchronizovat další stavbu, která navazuje na úpravu tohoto prostoru. Jedná se o nový chodník na ulici Havlíčkova. Díky tomu, že jsme se v rámci celé republiky úspěšně zapojili do dotačního programu Mobility, můžeme zde budovat opravdu kvalitní bezbariérový chodník dle nejnovějších stavebních norem.

A aby toho nebylo málo, před dokončením se nachází budování komunikace

U Stadionu. Po dokončení to sice nebude tak vidět, ale řečeno slovy jedné reklamy: „To podstatné se skrývá uvnitř“. Více než polovina investice se totiž týká rekonstrukce kanalizace. Někteří obyvatelé se táží, proč se zde zároveň nebuduje i chodník. Odpověď je jednoduchá. Naším cílem nebylo vybudování „rychlé“ komunikace pro osobní automobily, ale obytné zóny pro pěší. Tomu by měly pomoci dva retardéry a dopravní značení.

Překvapivě až na závěr výčtu stavebních prací se zmíním o té největší, kterou je stavba smuteční síně. Proběhlo předání prostoru staveniště a právě probíhají přípravné práce. Pokud vše proběhne hladce, do roka a do dne by mělo být vše hotovo...

V souvislosti zmínky o stavebních akcích bych rád požádal občany o trpělivost a obyvatele, kterých se stavby bezprostředně dotýkají, i o toleranci. Naší velkou snahou je dělat věci ke spokojenosti všech. Pokud se v průběhu stavby objeví nějaký dílčí problém, budeme se snažit v rámci možností ho vyřešit a žadateli vyhovět. Chce to ovšem komunikovat věcně a bez emocí a snažit se společně hledat řešení.

Další aktuální problematika se dotýká odpadového hospodářství. Zejména v oblasti BRKO (biologicky rozložitelný komunální odpad). Jak vyplývá z vydané směrnice, skládkování tohoto odpadu bude omezováno a je nezbytné jej náležitě třídit. Primárně je nutné více využívat ná-

doby ke sběru BRKO, tj. hnědé bio popelnice a kontejnery. Tyto nádoby jsou navíc opatřeny adresným čárovým kódem a při svozu jsou údaje naplněnosti a využití snímány a vyhodnocovány. Na sběrný dvůr bude možno ukládat pouze dřevo a větve, které jsou určeny k dalšímu zpracování, např. ke štěpkování.

Během léta připravilo město Lanžhot řadu akcí ke kulturnímu vyžití dětí i dospělých. Děkuji touto cestou kulturní komisi za organizaci a hladký průběh většiny akcí - přehlídkou dechových hudeb počí-

naje, přes úspěšné letní kino, spoluorganizování odpoledne pro děti a podílení se na přípravě akcí některých spolků konče.

Za dveřmi je největší lanžhotský svátek – hody. Přeji Vám, abyste si je užili v klidu a pohodě. Stárkům přeji především hezké počasí, hladký průběh všech přípravných prací, veselou zábavu a po jejich skončení jim i jejich rodinám dobrý pocit z toho, že veškerá práce a námaha nebyla marná, ale přispěla k obveselení nás všech.

Ladislav Straka, starosta města

Výpis z usnesení ze 4. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 11. 6. 2015

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE:

Z4/15/2 program:

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
4. Informace starosty
5. Smlouva o právu provést stavbu s MND a. s.
6. Plnění rozpočtu za období 1.- 4. 2015
7. Rozpočtové opatření č. 4/2015
8. Závěrečný účet města Lanžhot
9. Koupě pozemku parc. č. PK 1319/1 o výměře 4250 m²
10. Koupě pozemku parc. č. PK 1316/1 o výměře 6104 m²
11. Koupě pozemků parc. č. KN 655/1, parc. č. PK 654/1, parc. č. KN 652/7, parc. č. KN 653/5, parc. č. KN 651/33, parc. č. KN 648/11
12. Prodej pozemku parc. č. 1724/23 o výměře 175 m²
13. Koupě pozemku parc. č. PK 172/3 o výměře 274 m² parc. č. PK 172/2 o výměře 166 m²
14. Prodej pozemku parc. č. KN st. 2046 zast. plocha o výměře 9 m²
15. Pozemková úprava v k. ú. Kostice
16. Diskuse
17. Závěr

- Z4/15/3** ověřovatele zápisu ověřovatele zápisu MUDr. Libuši Burýškovou a pana Josefa Říhu a zapisovatelku paní Annu Moučkovou
- Z4/15/5** Smlouvu o právu provést stavbu s MND a. s., se sídlem Úprkova 807/6, 695 01 Hodonín, IČ 28483006, jejímž předmětem je stavba o názvu „Zapojení sondy La37 – liniová část“
- Z4/15/7** rozpočtové opatření č. 4/2015
- Z4/15/8** celoroční hospodaření města Lanžhot za rok 2014, a to bez výhrad, a schvaluje závěrečný účet města Lanžhot za rok 2014 včetně zprávy nezávislého auditora o výsledku přezkoumání hospodaření města za rok 2014
- Z4/15/9** koupí pozemku parc. č. PK 1319/1 o celkové výměře 4250 m² k. ú. Lanžhot od xxx, a to za následující ceny: 3233 m² za cenu 100 Kč/m² a 1017 m² za cenu 10 Kč/m²
- Z4/15/10** koupí pozemku parc. č. PK 1316/1 o celkové výměře 6104 m² k. ú. Lanžhot od xxx a to za následující ceny: 2789 m² za cenu 100 Kč/m² a 3315 m² za cenu 10 Kč/m²
- Z4/15/11** koupí pozemku parc. č. KN 655/1 o výměře 120 m² od xxx a pozemku parc. č. PK 654/1 o výměře 125 m² od xxx, za cenu 70 Kč/m², a dále pozemky dle GP č. 1551-009/2013 parc. č. KN 652/7 o výměře 78 m² a parc. č. KN 653/5 o výměře 85 m² od xxx, parc. č. KN 651/33 o výměře 153 m² od xxx a parc. č. 648/11 o výměře 163 m² od xxx za cenu 10 Kč/m²
- Z4/15/13** koupí pozemku parc. č. PK 172/3 o výměře 274 m² od xxx a pozemku parc. č. PK 172/2 o výměře 166 m² od xxx, k. ú. Lanžhot za cenu 70 Kč/m²
- Z4/15/14** prodej pozemku parc. č. KN st. 2046 zast. plocha o výměře 9 m², k. ú. Lanžhot za cenu 900 Kč/m² firmě E.ON Distribuce, a. s. se sídlem F.A.Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, IČO: 280 85 400 a schvaluje kupní smlouvu na tento pozemek

BERE NA VĚDOMÍ:

Z4/15/6 plnění rozpočtu města Lanžhot k 30. 4. 2015

REVOKUJE:

Z4/15/11 usnesení Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 25.09.2008 o koupi pozemků parc. č. PK 654/1 a KN 655/1 za 70 Kč/m² a parc. č. KN 653/4, KN 652/6, KN 651/31 a KN 648/9 za 10 Kč za m²

ZAMÍTÁ:

Z4/15/12 prodej části pozemku parc. č. KN 1724/23 k. ú. Lanžhot

SOUHLASÍ:

Z4/15/15 s návrhem komplexní pozemkové úpravy v k. ú. Kostice a částech k. ú. Lanžhot a Tvrdonice dle předloženého návrhu – soupis nároků

Mgr. Ladislav Straka, starosta města

Odpady v Lanžhotě

Věra Hrubá

Této problematice není často přisuzována taková důležitost, jakou si zaslouží. Mnohokrát se setkáváme s nepochopením, leností, nezájmem a někdy také bohužel lidskou bezohledností.

Třídění odpadů se týká peněženek všech našich občanů. Budeme-li se chovat zodpovědně, ušetříme peníze ve vlastní kapse a vzhledem k rostoucím cenám za přepravu, ukládání a likvidaci odpadů, nebude muset docházet ke zdrazování poplatku za komunální odpad. Město stále odpadové hospodářství dotuje.

Všechno co vytrídíme – železo, sklo, plasty, papír, kartóny i elektroodpady, pomáhá snižovat náklady na odpadové hospodářství v našem městě. Za tyto vytríděné odpady získává město v závislosti na odevzdaném množství finanční odměnu, díky které dostávají občané na sběrném dvoře pytle na třídění odpadu zdarma a navíc šetří životní prostředí. Díky povinnému třídění bioodpadu, které ukládá zákon, klesá též množství směsného komunálního odpadu, jehož uložení a přeprava je stále dražší.

Na sběrném dvoře tříděného odpadu v Lesíčku mají možnost naši občané uložit všechny vytríděné odpady, a to včetně těch nebezpečných. Sběrný dvůr tříděného odpadu je od slova třídít, není to skládka, ale místo, kde ukládáme vytríděný odpad určený k jeho dalšímu zpracování nebo přepravě. Dbejte proto, prosím, pokynů zaměstnanců sběrného dvora při jeho ukládání, jsou za svou práci odpovědní a opravdu to nemají lehké.

SKLO se ukládá do přistavených kontejnerů, zvlášť bílé a barevné, větší kusy do přistaveného otevřeného kontejneru. Nepatří sem drátěné sklo.

PAPÍR – čistý papír /nepatří sem např. pytle od cementu/ se ukládá do vyhrazeného kontejneru.

PLASTY A TETRAPAK /obaly od mléka a džusů/ se třídí do průsvitných pytlů, aby bylo vidět, co je uvnitř.

BRKO – biologicky rozložitelný komunální odpad – měkký zelený odpad se na sběrném dvoře bude ukládat pouze omezeně, k uložení tohoto odpadu jsou určeny nádoby na bioodpady, které si většina našich občanů vyzvedla zdarma na městském úřadě. Kdo tuto nádobu ještě nemá, může si ji stále vyzvednout. Svozová společnost Hantály bioodpad kompos-

tuje a v budoucnu by bylo možné odebírat zpět kvalitní zeminu k rekultivaci zelených ploch i do květináčů. Na sběrném dvoře bude nadále možné ukládat z bioodpadu jen větve a dřevěné části rostlin, které se budou dále zpracovávat. V loňském roce se podařilo vytrídít 176,13 tun tohoto odpadu. Statistika produkce odpadů za poslední čtyři roky byla zveřejněna v minulém čísle zpravodaje.

TEXTIL A OBUV – odebírá do přistavených kontejnerů společnost, která vytríděný odpad používá k humanitárním účelům.

ŽELEZO – ukládá se do vyhrazeného kontejneru.

NEBEZPEČNÉ ODPADY – barvy a oleje, obaly od postřiků a barev, materiály s obsahem azbestu, baterie – vše se ukládá do speciálních kontejnerů, k tomu určených.

PNEUMATIKY – to je komodita, za kterou se platí. Budete-li moci, nechte ojeté pneumatiky v autoservisu. Pokud to není možné, uložte na sběrném dvoře. Mnohde se za uložení tohoto odpadu platí, u nás je to stále zdarma.

STAVEBNÍ SUŤ – na sběrném dvoře dochází k jejímu drcení. Stavební suť není komunálním odpadem, proto se za tuto službu platí poplatek, který zdaleka nepokryje její zpracování.

ELEKTROSPOTŘEBIČE – zpětně je od města odebírájí společnosti Elektrowin, Asekol a Ekolamp. Je potřeba je

odevzdat v kompletním stavu. Pokud nejsou kompletní, patří do směsného komunálního odpadu, který město, a tím nás všechny, stojí další peníze.

SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ A VELKOOBJEMOVÝ ODPAD – pokud se z něj nepodaří již více vytrídít, končí na skládce. Do kontejneru je třeba tento odpad ukládat tak, aby zabral co nejméně prostoru a náklady na jeho spotřebu byly co nejefektivnější.

Rovněž zdarma ukládáme **ODPADY NA HŘBITOVĚ** – do velkého kontejneru patří rostlinný odpad, na plasty jsou přistaveny dvě menší nádoby.

Od letošního roku se začínají sledovat údaje o manipulaci s odpady, na nádobách na bioodpad již máme kódy pro načítání do systému a v budoucnu přibudou i na nádoby se směsným komunálním odpadem. Město bude mít přehled, jak domácnosti s odpadem nakládají.

Naše děti se učí třídít odpady už v mateřské škole, později i na základní škole. I my starší se můžeme od nich v tomto směru něco přiučit, aby i děti našich dětí našly svůj kousek lesa i louky zelené a čisté a nemusely je znát pouze z obrázků. Děkujeme všem, kteří třídí a snaží se o čistou tvář našeho města.

Zodpovědným chováním šetříme životní prostředí jak to v obci, tak i za humny. Neukládejme na skládku to, co lze ještě zpracovat.

Vy ještě netřídíte bioodpad?

PROČ SEPAROVAT BIOODPAD?

- **Environmentální důvody:** bioodpady, které se podaří oddělit od ostatního komunálního odpadu, jsou na odborně provozované kompostárně přeměněny na humusové látky vhodné k náhradě průmyslových hnojiv. Kompost je možno využívat pro zemědělskou činnost, tvorbu a úpravu veřejné zeleně, v domácnosti při údržbě trávníků, zeleninových záhonů, květin v květináčích atd.
- **Legislativní důvody:** povinné zavedení systému nakládání s bioodpadem je dáno od 1. 1. 2015 zákonem
- **Ekonomické důvody:** kompostování je již nyní levnější než skládkování. V příštích letech se dá předpokládat ještě výraznější zvyšování rozdílu mezi náklady na skládkování a kompostování

CO JE TO VLASTNĚ BIOODPAD?

Bioodpad je organický odpad, který tvoří až 30 % komunálního odpadu z domácností. V současné době končí převážná část tohoto odpadu na skládce. Vhodným zpracováním - kompostováním však lze získat z bioodpadu kvalitní hnojivo, které je zdrojem živin a organické hmoty pro půdu.

CO TEDY TŘÍDIT? A CO JE BIOODPAD?

Z domácností: **zbytky jídel rostlinného původu, zbytky ovoce a zeleniny včetně citrusových plodů, květiny a čajové sáčky, kávový odpad včetně filtrů a ubrousků, zbytky pečiva a obilovin**

Ze zahrad: **tráva, košťály a celé rostliny, zbytky rostlin, plevel, listí, zemina z květináčů, seno a sláma, piliny, šišky, odřezky dřeva**

CO NENÍ BIOODPAD?

zbytky jídel živočišného původu, plasty (sáčky, pytle), sklo, kovy, kameny, nebezpečný odpad, směsný komunální odpad, stavební odpad, zemina, textil, cigarety, popel a uhlí, jednorázové pleny, uhynulá zvířata

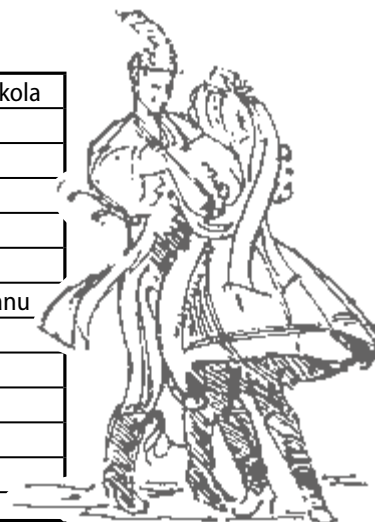
DO ČEHO TŘÍDIT?

Pro sběr bioodpadu z domácností a zahrad slouží **speciální sběrové nádoby hnědé barvy označené samolepkou**. Nádoby o objemu 120l, které připomínají klasické „popelnice“, jsou opatřeny provzdušňovacími otvory a roštem, což zajišťuje oddělení kapalné a tuhé části bioodpadu. Tím je omezeno zahnívání a vznik zápachu. Díky vysychání ztrácí bioodpad již v nádobě část své hmotnosti a uvolňuje tak prostor pro další materiál. Pro svoz většího bioodpadu z veřejných ploch, sportovišť a zahrad se využívají nádoby kontejnerového typu o objemu 770l.

Svoz je prováděn ve 14denním cyklu svozovými auty upravenými tak, aby nedocházelo k vytékání tekutin uvolněných z bioodpadu. Materiál je ukládán na centrální kompostárnu do Velkých Pavlovic. Kompostování probíhá po dobu cca 6 měsíců v pásových hromadách na volné vodohospodářsky zabezpečené ploše, na které je výrobní zakládka provzdušňována a v případě potřeby zavlažována. U kompostu je pravidelně sledována teplota, která dosahuje až 75 stupňů Celsia. Vzniklý kompost je certifikován jako průmyslové hnojivo a je možno ho zpět využít pro potřeby obce a občanů.

Kulturní akce

16. září	Dětské hody ve školce	mateřská škola
18. září	Předhodové zpívání	Podlužan
19. září	Ruční stavění máje	Náměstí
20.-22. září	Krojové hody	Náměstí
26.-27. září	Hodky	Náměstí
27. září	Poděkování za úrodu	kostel
17. října	Divadelní představení	sál Podlužanu
07. listopadu	Hubertova jízda	
14. listopadu	Dívčí vínek	Podlužan
21. listopadu	Kateřinská zábava	Podlužan
28. listopadu	Vánoční jarmark	Náměstí
26. prosince	Žehnání koní	Náměstí
26. prosince	Štěpánská zábava	Podlužan

Společenská kronika

Narozené děti

David Palkovič

Zdeňka a Igor Palkovičovi, Zahradní

Marek Brezovský

Gabriela Urbanová a Marek Brezovský, Lipová

Josef Srholec

Martina a Josef Srholcovi, Nová

Sofie Ella Pešková

Martina Škrobáčková a Jiří Peška, Masarykova

Šimon Janůš

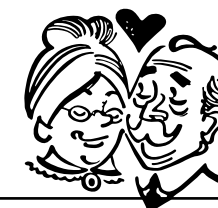
Žaneta a Lubomír Janůšovi, Kout II

Julie Uhrová

Petra a Vítězslav Uhrovi, Na Peci

Adam Osička

Radka Hrdinová a Karel Osička, Luční

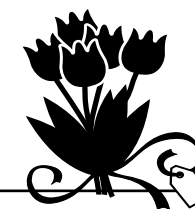
Jubilejní sňatky

55 LET SPOLEČNÉHO ŽIVOTA

Ludmila a Ladislav Bartošovi, Na Peci

50 LET SPOLEČNÉHO ŽIVOTA

Marie a František Tučkovi, Lesíčková

Výročí narození

94 let

Marie Holobrádková, Nová

93 let

Marie Bendíčková, Masarykova

Marie Uhlířová, Sokolská

92 let

Jaroslav Škápík, Kostická
Božena Štvrtecká, Hrnčířská
Ludvík Uhlíř, Kout II.

91 let

Anna Kostková, Kout III.
Věra Tučková, Gagarinova

85 let

Jiří Švirga, Havlíčkova
Ludmila Mordychová, Masarykova
Josef Ševčovič, MUDr. Kepáka

80 let

Vojtěch Šiška, Lesíčková
Anna Kotlaříková, Kostická
Ludmila Černá, K. Černého
Dezider Kováč, U Stadionu
Zdenka Polášková, Vinohrady
František Ondryška, Pastvisko I.

75 let

Anna Buzíková, Gagarinova
Anna Vališová, MUDr. Kepáka
Jan Petrla, Krátká
Anna Sapáčková, Kostická
Ludmila Brantalíková, Dolní

70 let

Ludmila Šuláková, M. Šolochova
Petr Horsák, Sadová
Libor Meluzin, Lipová
Ludmila Černická, Břeclavská
Václav Prajka, Kostická
Josef Hnilica, Gagarinova
Ladislav Němeček, MUDr. Kepáka

65 let

Dana Uhrová, J. Wolkera
Jana Mayerová, Na Dílni
Jaroslav Uhlíř, I. Olbrachta
Vavrinec Bertalan, B. Němcové

Zdeňka Adámková, Kostická
Josef Šesták, Zámecká
Dana Brantalíková, J. Wolkera
Růžena Ondryšková, Kostická
Vladimír Košutek, Mlýnská III.
Marie Popelková, Krátká
Jaroslava Bobrzyková, Dolní
Miroslava Ondryšková, M. Šolochova

60 let

Jarmila Tučková, Sokolská
Ludmila Majzlíková, Nová
Alena Škrobáčková, Vinohrady
Milan Brantalík, J. Wolkera
Josef Uher, Gagarinova
Ladislav Tuček, Na Peci
Božek Uher, J. Nerudy
Drahošlav Čekal, MUDr. Kepáka
Milan Ševčovič, Komárnov
Blažena Jiravová, Stráže
Dagmar Tothová, Dolní

Úmrtí

Růžena Holobrádková, 83 let, Náměstí
Rozálie Benešová, 93 let, Dolní
Božena Tučková, 90 let, U Hřiště
Marie Bartošová, 88 let, Komenského
Jitka Janulíková, 73 let, M. Šolochova
Marie Fialová, 91 let, MUDr. Kepáka
Vlastimil Bartošík, 58 let, Sadová
Josef Petrla, 54 let, Kostická

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých jmen nebo jmen svých příbuzných (narozené děti, sňatky, výročí narození, výročí sňatků, úmrtí) ve společenské kronice zpravodaje, aby toto nahlásili vždy před uzávěrkou zpravodaje v kanceláři městského úřadu. Naopak upozorňujeme ty, kteří slaví jubilejní sňatky a neměli svatbu v Lanžhotě, že nemáme možnost toto zjistit z matričních knih uložených na městském úřadě.

Pokud chcete, aby vaše jubileum bylo zveřejněno, oznamte toto také na úřadě.

Knihovna patřila dětem

Jitka Petrlová

Letní měsíce v knihovně patřily především nejmenším čtenářům. Během června přišlo na kulturně vzdělávací lekce do knihovny pět tříd nižšího stupně základní školy. Tedy přibližně 120 dětí.

Díky projektu „Už jsem čtenář – Knížka pro prvňáčka“, do kterého se naše knihovna zapojila a jehož cílem je rozvoj čtenářských návyků již od prvního ročníku školní docházky, jsme odměnili všechny žáky 1.A a 1.B třídy knihou spisovatele Jiřího Žáčka - Odemyky, zamyky. Knížka byla vydána výhradně pro účastníky tohoto projektu a nelze ji koupit v žádném knihkupectví. Slavnostní předání knížky proběhlo den před koncem školního roku a děti si

tak mohly prázdniny zprjemnit krátkými veselými básničkami oblíbeného spisovatele.

Aktivita pro děti pokračovaly akcí Prázdniny v knihovně. Každé úterní dopoledne jsme s dětmi vytvořili řadu zajímavých výrobků, zahráli si deskové hry nebo se děti mohly protáhnout při jednodu-

chých pohybových aktivitách. Zpestřením programu bylo vystoupení mladého amatérského kouzelníka a také ukázka výcviku policejních psů. Prázdniny jsme zakončili soutěžním karnevalovým dopolednem.

V dalším knihovnickém projektu „Velká Morava“, nám byla přidělena dotace na podporu čtení a čtenářství. Ve spolupráci se ZŠ v Lanžhotě jsme vybrali pro děti projekt „Listování Lukáše Hejlíka“. Listování je divadelní představení, které zajímavým způsobem představuje divákům jednu knihu. Kromě pobavení a zaujetí diváků si herci kladou za cíl motivovat žáky a studenty k četbě.

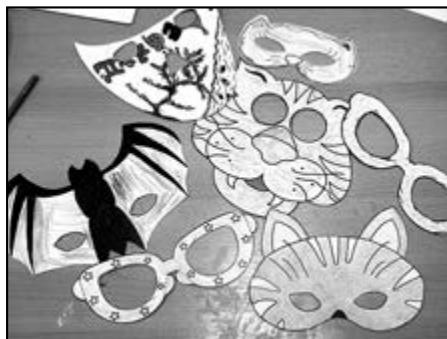
Pevně doufáme, že představené aktivity pomohou zvýšit zájem žáků o čtení, knížky a navštěvování knihovny vůbec.

Na závěr chci poděkovat paní Jitce Uhrové za spoluorganizaci prázdninové-

ho tvoření. Děkuji také MŠ a ZŠ Lanžhot za zapůjčení nábytku pro děti a všem dobrovolníkům za jejich podporu a spolupráci. Fotky ze všech akcí v knihovně si můžete prohlédnout na webu knihovny. Zde také najdete aktuální seznam knižních novinek. Velmi oceníme Vaše tipy na zajímavé knižní tituly nebo podněty pro zlepšení našich služeb.

Přejeme příjemně strávené chvíle (nejen) s knihou.

Nová tvář knihovny

Jaroslava Bartošová

V jarním zpravodaji jsem v rozhovoru oznámila jméno nové knihovnice. Ovšem spousta lidí ji neznala a na ulici se mne ptali, kdo to místo mne nastoupil do knihovny. Každému jsem patřičně vysvětlila, do které rodiny patří, a řekla jsem si, že bude dobré, když ji trochu představím. Položila jsem jí pár otázek a následně vám tedy představuji novou tvář knihovny.

JITKA PETRLOVÁ, rozená Kostková
37 let, 3 děti

- Kdy jsi začala uvažovat o tom, že by ses chtěla věnovat knihovnictví?

Během poslední mateřské dovolené jsem přemýšlela o doplnění svého vzdělání a možném studiu na vysoké škole. Pravděpodobnost vrátit se k původní profesi byla malá a já zároveň uvažovala, zda bych raději nezkusila něco jiného. A tak jsem při prohlídce studijních oborů na Masarykově univerzitě objevila nabídku oboru Informační studia a knihovnictví. Po zvládnutí přijímacích zkoušek se u mě začala rozvíjet láska a zaujetí pro knihovnictví.

- Co tě lákalo na této práci?

Práce knihovníků není omezená jen na půjčování knih. Knihovny se v současnosti zaměřují na spolupráci s místními organizacemi, pomáhají jim, podporují je. Knihovny samy pořádají kulturní aktivity, organizují kulturní programy. Jako dobrý příklad mi posloužila břeclavská knihovna, kde každý měsíc návštěvník nalezne několik zajímavých akcí. Práce knihovnicka je rozmanitá, čínorodá a někdy i akční.

foto: Paulíková Kateřina

- Máš nějaký knihovnický sen?

Chci zbudovat dětský koutek s odpočívadlem, s hračkami, se kterými by si děti mohly hrát, a vytvořit malý prostor i pro nejmenší návštěvníky knihovny, který by byl útulný a lákal by děti k opětovné návštěvě knihovny.

- Čemu by ses do budoucna chtěla nejvíce věnovat?

Chci pokračovat v práci mojí předchůdkyně, co nejvíce se snažit zavděčit čtenářům výběrem správných knih. Tedy alespoň tak, jak to finanční a prostorové možnosti knihovny dovolí. Navázat na dobrou spolupráci s mateřskou a základní školou. Několikrát ročně zorganizovat zájezd do některého z brněnských divadel.

- Zorganizovala jsi pro děti letní tvoření. Jak tuto akci hodnotíš?

Akci „Prázdniny v knihovně“ se mi podařilo uspořádat díky podpoře města Lanžhot a za velké pomoci paní Jitky Uhrové, které touto cestou chci velmi poděkovat.

Každé úterý si děti mohly přijít do sálu městského úřadu vyrobit malou drobnost, zahrát si některou z nabízených stolních her. Na každé dopoledne přišlo zhruba 30 dětí a jsem ráda, že ohlasy na prázdninové tvoření byly kladné.

- Plánuješ nějaké podobné další akce?

V návaznosti na prázdninové tvoření projevily maminky na mateřské dovolené zájem o znovuoobnovení Mamina klubu. V pravidelných termínech by se znovu nejspíše v sále městského úřadu pořádaly pohybové i výtvarné aktivity pro nejmenší děti a jejich maminky. Protože bude zapotřebí do počátku alespoň minimální mate-

riální vybavení, probíhá zatím jednání s vedením města. Pokud by se vše podařilo, tak se o začátku Mamina klubu určitě dozvíte z internetových stránek města nebo z vysílání kabelové televize. Po celý rok chci také v knihovně pořádat menší soutěže a akce pro děti, jako je například Noc s Andersenem, tvoření na podzimní a jarní prázdniny...

Jitka je sympatická, ochotná, aktivní mladá žena, která se snaží jít za svými představami a sny. Jsem velmi ráda, že do knihovny nastoupila právě ona a přeji jí, aby se všechny její sny splnily.

Muzeum ožilo

Hana Tučková

V sobotu 4. července jste i vy měli možnost nahlédnout do místního muzea, které bylo obohaceno ukázkami ručního a strojového vyšívání, malováním mašlí a vyšíváním chlapeckých nohavic-fiauek neboli červenic.

Na tento den byla naplánována cyklistická akce „Lichtenštejnské stezky“ s tím, že cyklisté vyjeli z různých míst regionu a na okruhu cesty sbírali razítka jejich zastávek. Jedním z potvrzujících míst byl i Lanžhot – muzeum a vyhlídka na věži. V tu dobu mne napadla myšlenka, že naše muzeum je pěkné, ale chtělo by to oživit a předvést návštěvníkům něco jiného, než co vidí po cestě – např. přírodu, památky apod. Protože jsou v jedné místnosti figuríny

oblečené do krojů, začala jsem uvažovat o ukázce zhotovování součástí kroje. Účelem tedy bylo zpestřit návštěvníkům našeho muzea prohlídku a zároveň ukázat, že podmínkou pro zhotovování krojových součástí je dovednost a trpělivost spojená s ochotou udělat něco pro druhé. Volný čas děvčat, která se tímto zabývají, vlastně neexistuje, neboť každá volná chvilka je vyplněna prací.

Oslovila jsem paní Jarmilu Hrnčířovou, která šije a vyšívá fiauky, paní Bronislavu Bartošovou, která ručně vyšívá těla chlapeckých košil, sestry Dagmar a Michaela Juroškovy předvedly malování dívčích a chlapeckých mašlí slováckým ornamentem i květinovým vzorem a já jsem se přidala s ukázkou strojového vyšívání chlapecké plátěné košile. Ochotně přislíbily svou účast. Protože prostory jsou omezené, více už by se nás tam nevešlo. Celý den jsme (i přes úmorné vedro) prožily v pohodě a s uspokojením, že naše snaha nevyšla naprázdno. Během soboty navštívilo muzeum tolik lidí, co mnohdy není ani za celý měsíc. A většinou to byli lidé, kteří viděli kroje vždy jen na obrázku, proto krojované postavy v životní velikosti a k tomu ukázky komentovali s obdivem. Bylo i dost těch, kteří se přímo zajímali o konkrétní věc. Přišli i lidé z okolních obcí zabývající se těmito pracemi, aby se podělili o zkušenosti a něčemu novému se přiučili. Děvčata ochotně a trpělivě vysvětlovala postup jednotlivých prací. Častou otázkou byla doba, za kterou se některá z částí kroje udělá. Ráda bych tuto akci ještě opakovala a pozvala zase jiné ženy. Doufám, že se to podaří. Jmenovaným ženám děkuji touto cestou za jejich vstřícnost, ochotu a trpělivost.

Jak jsem již uvedla, z celého dne jsme měli všichni velmi příjemný pocit. Účelem nebylo se zviditelnit a zpopularizovat, ale všichni dobře víme, že v Lanžhotě vždy bylo a stále je dost šikovných rukou, které tyto hodnoty vytvářejí. Vždyť celé roky se do naší obce obraceli zájemci z blízkého i vzdálenějšího okolí s žádostí o zhotovení kroje a to od čízem přes sukně, červenic, lajble, rukávce, fěrtochy a obojky, košile

plátěné i molové, rožky a mašle. A obuvníci i ženy vždy ochotně vypomohli. I dnes tomu není jinak. A nemusí být nikdo svou prací nadřazen jinému. Vždyť co by byla košile nebo fěrtoch a celá další paráda, kdyby k tomu nebyly odpovídající čížmy? Na co by se připevnila mašle, kdyby nebyly lajble a rožky? Může jít chlapec bez červenic? A nemůže všechno dělat jeden člověk. To by asi opravdu nezvládl. A i když si někdo někdy myslel nebo myslí, že jeho práce je odbornější nebo záslušnější, není tomu tak. Protože vím, o čem mluvím, vážím si každého, který i sebemenší částí přispívá k udržování a obnovování krojů. Nermalou zásluhu mají i ty ženy, které kroj perou a žehlí.

V Lanžhotě v poslední době je mezi lidmi v tomto směru bázeň o to, co bude dál, jak to bude dál pokračovat, zda bude ještě někdo v kroji chodit. Ať se zamyslí každý sám nad sebou a při rozšiřování řeči o tradici nošení krojů zapojí v první řadě svou rodinu a potom může kritizovat rodiny jiné, o kterých si myslí, že by měly jejich děti chodit v kroji. Já sama si myslím a ráda bych tomu věřila, že se jedná o přechodnou dobu, že sice záleží na mládeži, ale podporu by měli mít v rodinách a v kamarádech, „kteří by i v kroji chodili, kdyby jich chodilo víc“. Vždyť v obcích, kde kroj nebyl tradicí, se toto rozmáhá a kroje se pořízují nové. Proto u nás, když je v rodinách uchováno tolik krojů, by v tomto směru neměl být problém. Ale to necháme na rozhodnutí každého a uvidíme, co další roky přinesou nebo odnesou. Je to přece jedna z věcí, na kterou bychom mohli být pyšní, s čím bychom se mohli chlubit. Budeme se mít čím chlubit i v příštích letech?

MÁKY

Josef Jožulka Uher

*Kvůli nám už vlčí máky nekrvaví zrání žita,
u polní cesty, kterou láska nechodí jak dříve bosá,
taková, co nemůže být žádným srdcem dvakrát žitá
a jejíž osud, jak to žito, neušetří Času kosa.*

*Kvůli nám už nemusí dál slavík píseň lásky zpívat,
tu, kterou když si Času vítr vezme, nikdy nenavrátní;
jako mrtvé ptáče budou si ji naše duše skrývat,
než v zapomnění její melodii beznadějně ztratí.*

*Kvůli nám už krásu lásky jako nahé tělo dívky,
na plátno naší paměti ji namalovat není třeba;
jako jednou v džbáncích zvadnou všeho kvítí pěkné kytky,
tak plátno stářím barvy malby, samo v sebe navždy vstřebá.*

**Třeba že nám stálá bolest stáří hrozí, neplavci jak peřeje,
říkáme si: Pojďme k žitu, třeba zas nám vlčí máky dopřeje!**

Letní kino zpět

Hana Tučková, za kulturní komisi

Když jsme dostali nabídku uspořádat letní kino v Lanžhotě, viděli jsme to jako realizovatelný nápad. Ihned jsme zjišťovali, které filmy jsou k dispozici a za jakých podmínek. Bylo zde několik filmů odlišných žánrů a to jak pro dospělé, tak i pro děti. Chtěli jsme něco z novinek, co by přitáhlo návštěvníky

jsem mile překvapení účastí na prvním filmovém představení. Druhý den se promítala úplná novinka, film Domácí péče s Bolkem Polívkou v hlavní roli. I zde byla účast nad naše očekávání. Návštěvnost jsme komentovali tím, že první den chodili tatínci s dětmi a druhý den vzali na představení své manželky a partnerky.

Areál sokolského stadionu je k tomuto účelu jako stvořený. Je sice pravda, že za dobu, kdy zde probíhala pouze slabá základní údržba, žádné opravy a modernizace, stadion zchátral, ale tím, že se zde konají a doufám, že i nadále budou konat různé akce, najdou se pe-

foto: Denisa Spevářová

všech věkových kategorií. Pohádkou Tři bratři jsme dali možnost hlavně dětem a mládeži, film Domácí péče měl přitáhnout především dospělé. Přicházející děti na pohádkový film často říkaly: „Já to znám celé nazpaměť, umím všechny písničky z této pohádky.“ Ale přesto rodiče využili příležitosti a děti do kina vzali. Bylo to jednak vyplnění jednoho letního večera a také atmosféra promítání filmu v přírodě má své kouzlo. Byli

foto: Denisa Spevářová

níze i na obnovu celého areálu. Také velikost plátna byla abnormální. Zatímco jsme byli zvyklí na běžné plátno v kině, toto bylo nesrovnatelně větší a obraz byl velmi pěkný. Bylo zajištěno občerstvení po oba dva dny a také provozovatelé kina byli spokojeni jak s areálem, tak návštěvníky.

Promítáním v letošním roce bychom nechtěli, aby kino skončilo. Máme

v plánu každoročně uskutečnit minimálně dvoudenní promítání letního kina s možností rozšíření na více dnů. To bude záležet především na zájmu návštěvníků, neboť provoz kina není zdarma, a pokud občané nebudou mít o zájem o jeho návštěvu, nemůžeme si dovolit jej pozvat.

Juniáles se vydařil

Marie Petřlová

*Kamkoli jdete,
bez ohledu jaké je počasí,
vždy přineste
své vlastní slunce.*

Antony J. Plangelo

Letos 12. června se opět uskutečnil ve Velkých Levárech Juniáles seniorů, který pořádala Jednota důchodců

Slovenska ve spolupráci s obecním úřadem. Paní Uhrová zajistila autobus, který byl v krátké době obsazen. Přišli se pobavit členové základních organizací JDS okresu Malacky. Mezi seniory zavítal starosta obce Štefan Kudlička, přednosta OÚ, zástupce sdružení Habánský dvůr a místních hasičů. Předsedkyně Bc. Jozefína Fábiková po přivítání hostů představila zástupce z okresní a krajské organizace JDS a také předsedy ZO a přátele z Velké nad Veličkou a nás z Lanžhota. Kapela „Len taký fukot“ spustila valčík a předsedové organizací a hosté zahájili zábavu.

Potom už se nikdo nemusel k tanci pobízet. Svě „VLASTNÍ SLUNCE“, které si senio-

setkání předsedkyní

ři přinesli, rozzářilo tváře všech přítomných, že se i sluníčko na nebi usmívalo. Všichni zapomínali na své starosti, trápení a nemoci a užívali si zábavy. Hřištěm se nesly krásné melodie slovenských a moravských písniček.

K občerstvení bylo víno i nealko, navařený guláš, ražniči i klobásky. Děvčata z výboru napekla dobré koláče a zákusky. Členky pěveckého sboru nám také zazpívaly. Na závěr byla vylosována bohatá tombola. Vymezený čas do 20 hodin rychle uplynul a my se lou-

čili písničkou s dobrým pocitem pěkně prožitého odpoledne. Doufáme, že se ve zdraví s našimi slovenskými přáteli v příštím roce zase pobavíme.

Díky patří předsedkyni Bc. J. Fábikové a celému výboru za pozvání a vřelé přijetí.

rozloučení s písničkou

Cestujeme, poznáváme

Jaroslava Bartošová

V horké letní době měli možnost naši spoluobčané zúčastnit se dvou zájezdů. Jelikož jsem se jich také zúčastnila, rozhodla jsem se seznámit s těmito úspěšnými akcemi i ty, kteří na zájezdu nebyli.

První z nich byl akcí místního Svazu tělesně postižených, organizovala ho Marie Uhrová a směřoval do Znojma a na Vranov. Znojmo je druhým největším městem Jihomoravského kraje a historickým centrem jihozápadní Moravy. Po příjezdu do Znojma jsme chtěli využít turistického vláčku pro

prohlídku historického centra Znojma. Svá místa ve vláčku jsme si doslova vybojovali a nelitovali jsme. Projít celé centrum pěšky by bylo časově dost náročné a někteří účastníci by si to nemohli dovolit ani vzhledem ke svému zdravotnímu stavu. Přálo nám i počasí, které nebylo tak úmorné, takže jsme si užívali prohlídky, poslouchali průvodkyni, která nás seznámila s historií královského města, a na zastávkách jsme se pokochali krásnými výhledy.

Po prohlídce a nutném obědovém posilnění jsme zamířili do druhého

bodů našeho zájezdu, na Vranovskou přehradu. Čekala nás vyhlídková plavba a čekání na odjezd parníku jsme si různě zpříjemňovali u občerstvovacích stánků a procházkou po blízkém okolí. Plavba byla velmi příjemná. Prohlíželi jsme si přírodu, chaty a někteří vzpomínali na dobu, kdy tady trávili dovolenou. Připluli jsme do „přístaviště“ pod hradem Bítov, kde jsme vystoupili, a bylo nutné přesunout se k hradu, kde na nás čekal autobus. I když pro některé to bylo ze zdravotních důvodů hodně náročné, nakonec to všichni zvládli a vystoupali k hradu. Protože bylo málo těch, kteří by se chtěli zúčastnit prohlídky hradu, což mne osobně trochu mrzelo, vydali jsme se na zpáteční cestu. Ukončení zájezdu bylo v Dolních Dunajovicích, kde jsme měli domluvenou večeři a posezení ve vinném sklepě manželů Bařinových (Anička je rodačka z Lanžhota, rozená Bartošová). Po chutné večeři zapité dobrým vín-

kem a zazpívání jsme vyrazili na cestu domů.

Druhý zájezd byl kulturně duchovní, spojoval poznávání s poutí. Směr zájezdu byl podobný, směřoval také ke Znojmu, ale pokračoval do Slavonic, Dačic a Kostelního Vydří. Tento zájezd organizovala Marie Petrlová pod hlavičkou farnosti. Také na tomto zájezdu nám přálo počasí. V letošním tropickém létě je téměř zázrak, že i tento den byl velmi příjemný.

Slavonice, krásné renesanční městečko, jsou někdy přezdívány „malá Telč“, leží na pomezí Moravy, Čech a Rakouska. Původní strážní osada, založená asi ve 12. století, byla na středověké zemské stezce spojující Prahu s Vídní. Ve 14. století se osada díky velkolepé výstavbě proměnila v město. Také zde jsme měli průvodkyni, která nás celým městečkem provázela, ovšem tentokrát „po svých“. Ale myslím, že to nikomu nevadilo, všichni to zvládli. Průvod-

kyně byla velmi příjemná paní. Seznámila nás s historií města i domů s krásnými sgrafitovými malbami, ale také se současností. Navštívili jsme rovněž krásnou hřbitovní kapli a autobusem jsme se přesunuli na kopec nad městem, kde stojí poutní kostel Božího těla (U svatého

foto: J. Bartošová

Ducha), který je spojován se zázrakem s Eucharistií.

A odtud jsme vyrazili do Dačic, kde byl volný program. Kdo chtěl, mohl jít na oběd, prohlédnout si místní zámek, projít se zámeckým parkem nebo navštívit muzeum. Mimochodem, víte, že Dačice daly světu kostkový cukr? Zajímavostí je v Dačicích hodně, ovšem při našem časovém rozvrhu jsme nemohli navštívit všechno, takže si každý vybral podle toho, co ho nejvíce zajímalo.

Závěrem našeho zájezdu byla mše v Kostelním Vydří. Před mší jsme si mohli prohlédnout areál kláštera, zajít si do prodejny Karmelitánského nakladatelství, jít ke zpovědi, zklidnit se a vychutnat si duchovní atmosféru.

Oba zájezdy byly moc pěkné, oběma organizátorkám patří velké poděkování. Není to jednoduché trefit se do vkusu všech zúčastněných. S tím musí každý počítat a přizpůsobit se většině. Já osobně jsem byla velmi spokojená. Protože jsem sama léta organizovala divadelní zájezdy, tak vím, jaké to je něco zajistit a pak trnout, jestli budou všichni spokojeni.

A závěrem moje osobní perlička. Při návštěvě zámecké cukrárny jsem nechala na stole ležet fotoaparát. Přišla jsem na to až v Kostelním Vydří a v duchu jsem se s ním už rozloučila. Vlastik Straka byl ochotný na zpáteční cestě zastavit v Dačicích. Fotoaparát na mne čekal u obsluhy. Tak vidíte, dobří lidé ještě žijí.

Bantuové na letním táboře

Bobr

Jak probíhal závěr školního roku u lanžhotských skautů? Školní rok jsme zakončili tradiční závěrečnou schůzkou na lesní šutrovní, kde se mimo jiné rozdaly ceny těm nejlepším dětem v celoročním bodování, opekly špekáčky a zahrála se i velká společná hra v lese.

Každoročním vrcholem bývá letní tábor a ani ten letošní nebyl výjimkou. Tentokrát jsme se vydali do Studence ležícího nedaleko Třebíče a Náměšti nad Oslavou, kde jsme strávili 12 dnů nabitých skvělými zážitky s perfektní partou kamarádů v tábořišti s podsadovými stany, ručně stavěnou kuchýnkou či teepee. Tábor, kterého zúčastnilo

31 dětí, 7 vedoucích a jeden pesek, uběhl neskutečnou rychlostí a my můžeme už jen vzpomínat, jak jsme se koupali v nedalekém rybníce, zpívali trampské písně u táboráku, spali pod širým nebem plným hvězd, střežili tábořiště při nočních hlídkách, pomáhali Beth porazit zlou Jeanin v rámci celotáborové hry či bojovali o táborový pohár Akičita. Novinkou letošního tábora byly služby v kuchyni, kdy si zkusily táborové vaření i děti z řad starších (Wolfové a Dragoni) pod vedením šéfkuchařky Zmrzlíka. Ve velkém se plnily tzv. odborky, což jsou zkoušky z určitých dovedností, které si děti mohly individuálně vybrat

(např. zdravotník, cestovatel, přítel zvířat apod.). Nejsilnější momenty tábora byly samozřejmě během slibového táboráku, kdy si svůj slib splnilo hned 12 dětí. Uvidíme, jaký bude tábor pří-

ští rok, doufejme, že stejně tak skvělý (nebo ještě lepší) jako ten letošní. Tak ahoj v září opět na pravidelných skautských schůzkách!

foto: Veronika Krásná

Výlet MŠ

M. Procházková

Poslední akcí letošního roku byl výlet dětí z MŠ do zámeckého parku v Lednici. V pondělí 15. 6. na nás čekalo divadelní představení „Princ Bajaja“. Výlet se nám vskutku vydařil, „objednané“ počasí vydrželo a my jsme mohli zhlédnout výpravné představení.

Po pohádce následovala jednotlivá stanoviště, na kterých se děti seznámily

se starobylými řemesly. Kluky zaujaly historické zbraně, děvčata si mohla vyzkoušet, jak se sedí na trůně. Dále si děti mohly prohlédnout, jak se dříve pralo na valše, ze lnu si děti vyrobily provázek, umlely mouku, dozvěděly se, jak pečovat o živého koně a také zajímavosti o chovu ovcí, zjistily si, co se vyrábí z jejich vlny.

Vše bylo završeno krásnou vyhlídkou do okolí, která nám umožnila obdivovat úžasnou přírodu a prostředí zámku.

Zážitky nám jistě zůstanou nadlouho vryté v paměti.

foto: M. Kocůrková

Knihovna

Josef Jožulka Uher

Nezápalné střely z kulometů ruské stíhačky Lavočkin nejprve na třísky vyhlámaly fošnu vrat naší vrátnice do dvora, půl metru od mé zvědavé klukovské hlavy, a teprve potom těmi ohničky podpálily všechno na půdě našeho baráčku. Bylo devět hodin dopoledne, sobota 7. dubna 1945. Dobrovolní hasiči s jedinou obecní stříkačkou nevěděli kam první, protože nehořela pouze jedna střecha.

Ruská letadla poletovala nad Lanžhotem křížem krážem, ale lidé z nich už strach neměli. Hasili ompry a puténkami vodou ze studny,

zrovna jako z té naší. Jedni cákali vodou do plamenů, druzí vynášeli z domků vše, co se dalo zachránit, co by požár neměl sežrat.

Náš tatka měl v izbě menší knihovnu plnou knížek. To se tenkrát dalo vidět jen v několika málo rodinách. Otec jako maturant a poštovní úředník, byť i s mamičkou půjčkami zatížený, si takový panský „luxus“ snažil udržet. A tak dříve než postele a skříň s ošacením, musela se zpod plamenů nad stropem ven na dvůr vynést knihovna.

Nepamatoval jsem si od té doby tolik lidí, kolik se jich k nám ten-

krát seběhlo k hašení. I jeden mladý Francouz, který se ukrýval, jako zběh nasazený k německým naftovým věžím, u Janulíků na Pastvisku. Záchranu knihovny si vzal na starost tatka, čtyřicetiletý muž při síle. Takovým věkem i fortelem byl také strýček Václav, přezdívkou Farmář za Jazerkem. Myslíte si, že se zdražovali nejprve s povynášením knížek? Kdeže! „Dráplí“ knihovnu, každý přes kuchyni a vrátnici na dvůr k šopce. Tam ji postavili a teprve potom vynášeli další nábytek...

Ještě toho dne po poledni, kdy se ze stropů jenom dýmilo a nebylo co zpod nich vynášet, říká tatka strýčkovi Václavovi: „Ty, Václave, co kdybychom dali knihovnu do šopky? Byla by aspoň trochu chráněná, třeba před deštěm.“ Strýček Václav odvětil: „Jožko, to dá rozum, že ano, dyt je to do ní dva kroky. Stačí si naplut do dlaní a je v ní!“

Nebyla v ní ani po dvojnásobném plivnutí do dlaní a kdo ví po kolikátém volání: „Héj rup.“ Nakonec strýček farmář prohlásil: „Jožko, který čert nám ju ze spoda drží? Vynášet nám ju snád pomáhali šeci svatí aj s andělama?“

„Václave, to těžko, ohořeli by jim křídla! Zavolám súseda Fabiša s jeho

starším klukem,“ usoudil tatka, a tak se i stalo.

Ve čtveřici potom knihovnu do šopky uklidili. Neztratila se z ní ani jedna knížka, přestože ji nikdo několik dní nehlídal, než přišli Rusi. Leč z malého chlévečku za záchodem při hnojišti, jehož otvorem jsem se dovnitř protáhl jenom já, dvanáctiletý kluk, v němž maminka mívala hus s housaty, a než jsme vyhořeli, tak v něm ukryla několik velkých sklenic se sádlem a vajíčka, si jakýsi pokňurec zloděj odnesl všechno.

Mohl se nažrat do sytosti. Potravu pro duši by mu zřejmě knížky neposkytly. Kdykoliv se tatka dal do besedování se strýčkem Václavem Farmářem, tak si znova a znova lámali hlavy tím, kde vzali sílu vynést knihovnu z hořícího domu na dvůr, ale potom s ní ani nepohnuli. Pár kroků do šopky...

„Viš, Václave, četl jsem, že láska hory přenáší. A vidíš, často ani ona nepohne s překážkou mnohem lehčí, když už jí nic vážného nehrozí.“

Dolili skleničky vínem a další slova jako zbytečná spláchli do útroby minulosti...

Všichni chtějí z lanžhotské obory těžit, a co Lanžhočani?

Antonín Hostina, předseda OS

Soutok Lanžhot a lesní úsek Tvrdonice

Není tak dávno, co naše sdružení čelilo tlaku AOPK (Agentura ochrany přírody a krajiny) na vyhlášení CHKO

v oboře Soutok. Tímto krokem si sdružení nadělalo nepřátele v AOPK, ale zároveň příznivce u Lesů České republiky (LČR). Ale v tom to není. Nám nejde o AOPK, ani LČR. Nám jde

pouze o udržení zdravého lužního lesa pro všechny občany. Plánované omezení ze strany CHKO by postihlo jak činnost lesníků, tak režim celé obory ve vztahu k návštěvníkům lesa.

V měsíci dubnu 2015 vydal Odbor životního prostředí MěÚ Břeclav návrh vyhlášky z podnětu LČR Židlochovice na omezení vstupu do obory v době gravidity spárkaté zvěře, v době odchovu a kladení mláďat, v době říje a zajištění bezpečnosti v období lovu.

Nedá nám, abychom se k tomuto, podle nás neopodstatněnému omezení nevyjádřili. Ze všech stran slyšíme, jak se les „rabuje“, tvoří se paseky, naftáci (MND) vytvářejí panelové zábohy pro ropné věže v místech mladých dubových porostů, a to se souhlasem úřadu životního prostředí. K čemu takový úřad, který navíc jedná bez účasti zástupců města Lanžhot, a poté návrh vyhlášky pošle Lanžhotčanům pouze na vědomí. A nikdo s tím nic neudělá?! Právě naopak! Když se občan ozve proti aktivitám firem, které mají negativní vliv na oboru, tak je brán za rebela.

Záporná reakce našeho sdružení na návrh vyhlášky, která jednoznačně omezuje občany Lanžhota a návštěvníky lesa, kteří nejdou do lesa rabovat, ale relaxovat a ukázat dětem jedno z mála

Obora

hezkeho co Lanžhot může nabídnout, chce zamezit dle našeho názoru nesmyslným omezením.

Navrhovatel vyhlášky (ŽP MěÚ Břeclav) požaduje ze strany účastníků řízení pouze opodstatněné připomínky k bodům vyhlášky. Co my na to? Naše občanské sdružení naopak po životním prostředí požaduje opodstatněné důvody k vydání vyhlášky o uzavření obory. A ptáme se, kdy došlo k situaci, že přítomnost návštěvníka obory měla negativní vliv na kladení mláďat u spárkaté zvěře, průběh říje nebo dokonce na počty ulovené zvěře, případně, kdy došlo k nějakému zranění, usmrcení nebo jakékoli události, která ovlivnila lov. Odpověď je jednoznačná, „občan nikdy a nijak neovlivnil výše uvedené činnosti, které jsou důvodem návrhu uzavření obory pro veřejnost“. Dále se ptáme: Proč návrh uzavření obory nepostihuje cesty do obory od Břeclavi (Pohansko), ale pouze od Lanžhota z Křenové nebo Iklín, a proč se zákaz vstupu do obory

vztahuje jenom na občany, ale nijak neomezuje firmy, které v oboře provádějí výdělečnou činnost, jako je těžba dřeva, ropy a dalších surovin?

Nestala se náhodou obora Soutok soukromým majetkem společnosti, které mají zájem z obory pouze těžit?

Oceňujeme přístup nového vedení města Lanžhot, které se k naší reakci přidalo i přesto, že sklidilo kritiku z břeclavského úřadu. Tento přístup k ochraně práv občana jsme u bývalého vedení města nikdy nezaregistrovali. Ohnutý hřbet na hrdosti Lanžhotčanům nepřidá.

Jsmo přesvědčeni, že zákazy a omezení návštěvníka obory formou plotů, vyhlášek a dalších způsobů omezení přírodě nic nepřináší. Správci obory musí vychovávat a vést k iniciativám,

které podpoří udržení nejcennějšího, co pod Lanžhotem máme. Největší podporou naší obory je utopistická myšlenka obecního lesa s vlastními rubači, kterým na našem lese záleží.

Ke zlepšení režimu v oboře, podle názoru našeho sdružení, schází více informačních tabulí s odpočívadly, kde má návštěvník obory možnost načerpat informace a seznámit se s pokyny, které jsou pro oboru zásadní.

A pro ty, kteří si myslí, že omezující vyhláška má nějaký význam na klid zvěře a lov, asi tolik, žádné vyhlášky ani zákony nikdy nezastavily pytláka nebo zloděje.

Selský rozum a spolupráce se samosprávou měst a obcí dozajista učiní víc než nějaká vyhláška úředníka státní správy.

Proč byl odstraněn tank u Přívozu

Tomáš Polach, starosta obce 1990-2002

V době bojů o Lanžhot jsem měl devět let. Celkem dobře si pamatuji průběh bojů i události kolem nich. Němci předem plánovali, že využijí strategické polohy ke ztížení postupu ruských vojsk. Již počátkem roku byly uzavřeny obě školy. Obsadila je německá armáda. Muži byli donuceni pomáhat při kopání zákopů od železniční trati směrem na Kostice, součástí plánu bylo odpuštění Vranovské přehrady a zaplavení oblasti pod Lanžhotem.

V pátek 5. dubna jsme sledovali stav vody na lukách pod Komárnovem. Po silnici od Slovenska ustupovaly zbytky německých vojsk. To už byla

rozmístěna děla v polích ve směru na Břeclav. Německé tanky byly umístovány v místech, odkud mohly odstřelovat železniční silniční násep, kulometry měly kosit vojska vycházející od lesa a zároveň mít dost prostoru ke změně palebných pozic. Ruské dělostřelectvo zaujalo pozice na slovenské straně řeky Moravy. První ruská letadla prováděla průzkumné lety. Odpoledne byly vyhozeny mosty a začalo ostřelování silnice a železnice. Ruské velení seznalo, že obec může dobýt pouze pěchota. Německá palba znemožňovala postavit nové mosty a těžká technika nemohla projet zatopenými lesy a loukami pro-

tkanými vodními toky. Od soboty sílila ruská dělostřelba a letecké nálety. První hořící domy se snažili místní hasiči zachránit. Při stále zesilující palbě své úsilí vzdali. Mezi občany propukla panika. Byla obava, že ruské kaťuše srovnají Lanžhot se zemí. V neděli již někteří prchali po staré obchodní cestě (Jasenová za dnešním ZD) do lesů. To už voda opadávala a domácí znali místa, které voda nezatopí. Většina obyvatel se ukryla ve sklepích. My jsme byli v sousedním sklepě u Rabušiců. Náš dům Lesíčková 37 dostal několik přímých zásahů. Zůstalo z něj jen nepoužitelné zbořeníště. V dalších dnech se zostřílo ruské ostřelování a sílily letecké nálety. Přibývalo zničené německé techniky, ale rostly škody na majetku

místních obyvatel. Několik útoků ruské pěchoty bylo odraženo.

Ve čtvrtek 11. dubna 1945 dopoledne jsme se dočkali osvobození. Do sklepa vstoupili zablácení ruští vojáci ozbrojení samopaly a granáty. Moc se nezdržovali. Měli rozkaz vyčistit obec od Němců a ten do večera splnili. Němci poznali, že své pozice neudrží a dali se na ústup. Ruské tanky se přímých bojů o Lanžhot nezúčastnily. Projížděly až osvobozenou obcí. Některé zůstaly na opuštěném bojišti, protože najely na minu.

Po skončení bojů se naplno projevila hrůza války. Pochovávali se mrtví vojáci i obyvatelé obce. Likvidovalo se mrtvé zvířectvo a odklízely se trosky domů. Projevovaly se charakteristiky ruských vojáků. Většinu slušných a obě-

odstraněný pomník na Přívoze

tavých zastíňovali zloději a násilníci. Řada občanů zůstala bez přístřeší. Část z nich, která se přistěhovala do obce po připojení Sudet k Německé říši, se vracela do svých domovů. Další využili nabídky a šli osidlovat opuštěné pohraničí po vystěhovaných Němcích. Lanžhot opustilo celkem několik set obyvatel.

Než rodiče dostali do pronájmu Kocandových hospodu na Kostické ulici, bydleli jsme u příbuzných. Otec jezdil pracovat do Kútů. Dělal mistra v provozovně, která zásobovala po skončení války masem a masnými výrobky ruské vojsko.

Jednou z obětí války se stal již po skončení bojů o Lanžhot můj spolužák Miloš Trčka ze Zámecké ulice, když ho zabil nalezený granát. Poslední byt nepřímou obětí byl obyvatel obecní pastoušky, který utrpěl smrtelný úraz při odklizení německého tanku v ulici Na Dílni.

Nemůžeme zapomenout, že tanky byly hlavní zbraní při okupaci Československa 21. 8. 1968. Od Přívozu projížděly také Lanžhotem. Nebyl mezi nimi i ten z památníku?

Když se v r. 1991 začalo mluvit o osamostatnění Slovenska, stal se tank na Přívoze zdrojem možného konfliktu. Někdo snad z klukoviny točil hlaveň tanku (věž tanku byla funkční) hned na Brodské, hned zase na Lanžhot. Vidím, jak nacionalisté hledají jakoukoli záminku k šíření nesnášenlivosti mezi obyvatelstvem. Nepřijatelná byla pro nás také představa, že by na hraničním přechodu vítal návštěvníky jako první tank. V té době jsme dostali od sou-

kromého sběratele historické vojenské techniky z Plzně nabídku na odkoupení tanku. Obecní rada schválila smlouvu o prodeji tanku za 19 000 Kč i s odvozem. Na radnici v té době přišlo několik anonymů s nesouhlasným stanoviskem. I když byly odeslány z různých míst, podle písma bylo zřejmé, že je psala jedna a tatáž osoba. Vedení obce zveřejnilo důvody odstranění v okresním tisku. Toto rozhodnutí vzala na vědomí většina obyvatel s pochopením a souhlasem, o čemž svědčí výsledky následných komunálních voleb v r. 1994.

V Lanžhotě stojí památník osvobození, socha ruského vojáka. Před školou jsou pamětní desky se jmény obětí obou světových válek. Vedení obce ke dnu osvobození každoročně klade k oběma památníkům kytice a při kulatém výročí pořádá vzpomínkové akce. Je to důstojné k uctění památky padlých ruských vojáků a mrtvých obětí z řad lanžhotských občanů. Osobně si myslím, že žádná zbraň není symbolem k uctění mrtvých. Zbraně v rukou fanatiků přináší smrt a utrpení prostých lidí, jsou nástrojem k dosažení zisku zbrojařů a překupníků se zbraněmi.

Ještě si dovolím poznámku na závěr. V místech, kde byl postaven tank, stávala výletní restaurace s venkovním krytým tanečním parketem, předzahrádka. V letních měsících do r. 1949 se tam scházela při tanečních zábavách mládež z širokého okolí obou břehů řeky Moravy. Bylo to místo, kde se utužovalo přátelství mezi Slováky a Morávy.

Tenisté se po tréninku vozili v Cadíllacu R. Reagana

Radek Janík

Lanžhotský tenisový oddíl ukončil na konci června všechna svá utkání, která byla zařazena do ročníku 2015 Českého tenisového svazu. Družstvo dospělých uzavřelo svůj boj o postup do vyšší kategorie vítězstvím a v letošní sezóně nepoznalo hořkost porážky. Jejich mladší kolegové v dorostu, kteří bojovali v I. třídě, obsadili předposlední pozici v silně obsazené skupině. Stejněho výsledku dosáhli taktéž hráči staršího žactva. V mladších žácích se našim svěřencům dařilo o poznání lépe, když družstvo obsadilo třetí příčku ve II. třídě. Toto je signálem, že v oddílu vyrůstá další dobrá generace tenistů. V nejmladší kategorii babytenis se naše děti umístily v dolní hranici tabulky. Příslibem do dalších let je však skutečnost, že v této kate-

gorii je pro další činnost oddílu dětí dostatek.

V neregistrované lize, která se hraje pod záštitou ATS Podluží, se naše tři družstva do konce sezóny zatím nedostala a po prázdninách odehrají svá poslední utkání. Umístění si všichni drží na prostředních příčkách tabulek.

O prázdninách tenisový oddíl nezapomněl a uspořádal tradiční turnaje pro veřejnost. Nejprve se uskutečnil Cyrilometodějský turnaj, který byl konfrontací mezi závodními a neregistrovanými hráči. Tento je v okolí znám svou přátelskou atmosférou, a tak se i ve velkém vedru podařilo značnému hráčskému poli turnaj dohrát. Dalším turnajem je FET CAP. Jde o turnaj čtyřher a zde proti sobě nastupují rodiče s dětmi

mladí tenisté na soustředění

nebo dvojice složené z muže a ženy. Mezi těmito dvěma turnaji proběhlo na našich dvorcích tradiční soustředění závodních hráčů. Tohoto se zúčastnilo 24 hráčů (15 chlapců a 9 dívek). Pod dohledem zkušených trenérů bylo celé soustředění koncipováno do třířázového tréninkového procesu s dobou na odpočinek. Tomuto byly přizpůsobeny nové místnosti oddílu, které byly pro tyto účely dokončeny na začátku sezóny, a přispěly k většímu komfortu ubytování všech zúčastněných. V době volna mohli všichni účastníci využít koupání v bazénu nebo se svést v originálu Cadillacu, ve kterém jezdil americký prezident Ronald Reagan. Ti, kteří měli trochu roupů navíc, měli za úkol v parném počasí zalévat zjara vysazené túje. V prů-

běhu soustředění proběhla pro děti stezka odvahy a ukončení u táboráku, který byl zapálen slavnostní pochodní.

Poděkování patří všem trenérům, maminkám, které se po celou dobu staraly v kuchyni o plná břicha hráčů, dále tatínkům, kteří nezapomněli na pitný režim pro trenéry po skončení hracího dne. V neposlední řadě také babičkám, které přinesly něco na zub z mouky, a všem, kteří přispěli ke zdárnému uskutečnění této akce. Odměnou hráčům byl balíček s tričkem a ručníkem s potiskem loga Tenisu Lanžhot a další dárky pro každého účastníka. Hodnocení této akce necháme na samotných hráčích a hlavně na rodičích. Dobrou zprávou je fakt, že celé tréninkové soustředění proběhlo bez úrazu.

Soutěž SDH Lanžhot 2015

Tomáš Bača, starosta SDH Lanžhot

Dne 5. 7. 2015 se uskutečnily závody v požárním sportu již tradičně na fotbalovém hřišti TJ Sokol Lanžhot na Šlajsi.

Počasí se nám vydařilo, a proto jsme se mohli těšit na krásný den plný slunce strávený uprostřed hasičského klání „O pohár starosty města Lanžhot“. Po slavnostním nastoupení jednotek, kde jsme měli tu čest popřát k devadesátým narozeninám našeho dlouholetého člena pana Ladislava Ondrysky, začaly samotné závody.

Letošní rok tomu bylo již po patnácté, co jsme se sešli na této akci. Za velkého povzbuzování návštěvníků i samotných závodníků nám bylo dopřáno sledovat jednotlivá družstva, jak mezi sebou bojují o nejlepší výsledek. Družstev se zúčastnilo

celkem devatenáct, z toho patnáct družstev mužů a čtyři družstva žen. V mužské kategorii se nejlépe dařilo družstvu z Pasohlávek. A z ženských družstev byly nejlepší ženy z Poštorné.

Naše mužstvo mužů i přes velké nasazení skončilo na devátém místě. O to lepší byly naše ženy, které se umístily na krásném třetím místě. Lanžhotská soutěž je zařazena do Břeclavské hasičské ligy a v průběžném pořadí jsou muži na šestém a ženy na druhém místě.

Samozřejmě, že jsme se snažili přichystat i nějaký doprovodný program, a proto mohli všichni návštěvníci zhlédnout vystavenou hasičskou techniku. Měli jsme zde techniku ze Staré Břeclavi, Poštorné, Prušánek, HZS Břeclav a samozřejmě

z Lanžhota. Navíc si mohly děti zkusit zhasit domeček, prolézt tunelem nebo si zaskákat na trampolíně. A když zodpověděly na pár otázek dráčka Hasíka, dostaly odměnu ve formě samolepek, omalováněk a papírových modelů hasičské techniky. Potom si ještě zaskočily v pění a osvěžily se ve vodní mlze (nejen děti ☺).

Nechybělo samozřejmě i občerstvení, kde jsme nabízeli pivo, kofolu, uzená cigára a játra na grilu.

No, co dodat. Myslím, že se nám závody povedly. Samozřejmě, že za velkého při-

spění členů SDH, kteří tuto akci zorganizovali a dovedli k zdárnému konci. Tímto jim patří velký dík. A když už děkujeme, tak nesmíme zapomenout na naše fotbalisty, protože nám umožňují pořádat naše závody na tak kvalitním hřišti.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem, co se přišli podívat a povzbudit nás. Bude se tedy těšit na příští, již šestnáctý ročník, kde se třeba opět setkáme a strávíme pěkný den mezi hasiči.

VÝSLEDKY SOUTĚŽE - MUŽI

kolo soutěže číslo 1, dle pravidel Útok, nástřik 3xB úzké

POŘADÍ	TÝM A JMÉNO	ČAS
1.	Pasohlávky	17,10
2.	Moutnice	18,52
3.	Moutnice B	19,25
4.	Tvrdonice	19,29
9.	Lanžhot	20,95

VÝSLEDKY SOUTĚŽE - ŽENY

kolo soutěže číslo 1, dle pravidel Útok, nástřik 2xB úzké

POŘADÍ	TÝM A JMÉNO	ČAS
1.	Poštorná	18,66
2.	Hrušky	21,33
3.	Lanžhot	21,49
4.	Tvrdonice	25,99

Sokolí stále budují

*Antonín Hostina,
předseda oddílu kulturistiky a silového trojboje*

Pryč je doba, kdy zařízení Na Šlajsi vydělávalo tolik, že bylo schopno uživit vlastní provoz a ještě podporovat lanžhotské sportovce. Pryč je doba, kdy paní Blanka Skryjová uměla naplnit ubytovny a vydělat

si na sebe a činnost tělovýchovy. Poslední desetiletí je hospodaření Sokola stále větším trápením a obracením každé koruny. Bez významné pomoci města Lanžhot by tělovýchova jen stěží fungovala a mohla mít osm sportovních oddílů, které se velmi

dobře prezentují nejen na okresní, krajské, ale i na celorepublikové úrovni. Pravdou však je, že náklady na údržbu zařízení, a to převážně hospodářského (Na Šlajsi), jsou stále náročnější a kvalita ubytování se nezlepšuje. Dnešní ubytovací trend potřebuje zcela něco jiného. I když se snažíme utvrdit v názoru, že cykloturistice naše objekty vyhovují – není to pravda. Turisti vyžadují více soukromí. Sprchy a záchody s označením ženy a muži jsou pro ubytované přežitkem minulého století.

Přestože předešlý výbor tělovýchovy vynaložil nemalou energii k efektivnímu hospodaření tím, že omezil počet pracovních míst a zaměstnal šest pracovníků z dotací EÚ a MPSV ČR; změnil účetní firmu, čímž uspořil minimálně 60 tis. Kč ročně; zefek-

tivnil hospodaření s energiemi; zpeněžil nepotřebný materiál; oddlužil a zprovoznil restauraci; zkušebně zřídil azylový dům pro matky s dětmi; oddíly (především fotbalový oddíl) jsou schopny sehnat stále více dotací na sport; přestože předseda TJ František Kočárek je dobrým ekonomem, „tam, kde nic není, ani smrt nebere“.

Do budoucna nezbude než požádat zastupitele a vedení města o sestavení společné pracovní komise, která by se zabývala otázkou budoucnosti sportu v Lanžhotě. Čím dřív k tomuto kroku dojde, tím se zvýší možnost udržet stávající úroveň sportování pro naše děti do budoucna.

Naše sportovní areály na Sokolském a fotbalový areál Na Šlajsi jsou ve velmi dobré kondici díky odpovědnému přístupu jednotlivých oddílů. Z pozice

bývalého předsedy si neodpustím vyzvednout nezištnou práci všech vedoucích sportovních oddílů, kteří věnují mnoho volného času naší mládeži a údržbě sportovišť. Za naše zaměstnance bych rád vyzdvihl činnost Františka Hrabice a Jána Palkoviče. Jejich práce je vidět na každém kroku.

Areál Sokolské se za poslední roky viditelně proměnil k lepšímu. Vybudováním a stálým doplňováním atrakcí na dětském hřišti udělalo město velkou radost těm nejmenším a jejich rodičům. Zbývá tady dořešit sociální zázemí pro děti a maminky.

Tenisový oddíl, taktéž s pomocí zaměstnanců Sokola, dobudoval základnu pro své členy. Velkým přínosem je vybudování umělých závlah tenisových kurtů. Největší

Členové Sokola při opravě stadionu Sokolské

proměnou prošel za pomoci dotace města objekt oddílu kulturistiky a zázemí pro kulturní akce. Zde byla provedena oprava střechy, izolace pláště budovy, nové vytápění budovy, rozvody a vnitřní úpravy. Ještě nás čeká nová střecha na vodárně, přeložení chodníku do areálu, oprava schodiště u posilovny. Město, majitel pozemku, chystá projekt na in-line dráhu

na Sokolském. Za členy oddílu kulturistiky musím prezentovat i myšlenku, že Lanžhot při svém počtu obyvatel by si zasloužil vybudovat na Sokolském moderní koupaliště.

Těchto pár řádků má občana informovat o tom, že nejen sportem žijí členové Sokola.

Letní fotbalové soustředění Nekoř

Boris Didov

Hned na úvod letních prázdnin jsme pro naše nejmladší fotbalové naděje uspořádali fotbalové soustředění, kterého se zúčastnila mladší a starší přípravek spolu s mladšími žáky za doprovodu čtyř trenérů, z nichž jeden byl dokonce i náš řidič autobusu. A byl to výborný řidič. Na to, že byl do té doby nejdále v nedalekém Hodoníně, to jsme se dozvěděli až při cestě po D2, cestu zvládl jako řidič profesionál. Dokonce nám i zpíval. Pro ty, kteří neznají tyto věkové kategorie, jednalo se o děti ve věku od 7 do 13 let v celkovém počtu 21 dětí při odjezdu i návratu.

Jako malý kluk jsem se také jednoho takového soustředění zúčastnil a mám na něj jen samé krásné vzpomínky. Od té doby jsem jen slyšel, že na soustředění nejsou peníze. Proto jsme se s kolegy trenéry domluvili, že zkusíme takové soustředění zorganizovat a hlavně na vše sehnat peníze, to byla asi ta největší výzva. Byl to pro nás velký krok do neznáma, takovou akci jsme nikdy nepořádali a uvědomovali jsme si, že máme za děti velkou zodpovědnost. Věřili jsme si a rodiče asi také, když nám odevzdali své nejdražší věci v živo-

tě. Podařilo se. V sobotu 27. června jsme odcestovali na Nekoř v Orlických horách, kam jezdí na školu v přírodě také naše děti ze základní školy. Pobyt trval celkem šest dní, děti měli zajištěnou čtyřikrát denně stravu a pravidelný pitný režim. Na finančním pokrytí soustředění se z největší části, a to z poloviny, podílel fotbalový oddíl TJ Sokol Lanžhot. O druhou polovinu se podělili rodiče v podobě 500 Kč na zúčastněné dítě a zbytek se pokryl díky finanční podpoře sponzorů, kterým za dosavadní podporu musíme mnohokrát poděkovat.

První dny nám moc neprálo počasí, a tak jsme děti museli zabavit v blízkosti ubytovacího zařízení. Vcelku se nám to povedlo v podobě kruhového tréninku družstev se zapojením trenérů, kteří si chtěli samozřejmě dokázat, že ještě nepatří do starého železa, a také mužské pýchy. To pokračovalo během celého pobytu. No a jak už jsem na začátku zmínil, jednalo se o pobyt v horách a k nim patří kopce. Jeden takový přímo u ubytování jsme hned využili k soutěži a posléze i trestům za nedodržení pravidel, při nějaké sázce nebo po prohrané soutěži v čemkoliv. Jsme zastánci názorných ukázek, proto jsme

stejně jako děti nevynechali nic z tréninkových jednotek. V průběhu soustředění jsme využili místní hřiště s umělým povrchem v centru vesnice, travnaté hasičské hřiště a hlavně hřiště přímo u ubytovacího zařízení. Tam probíhaly všechny soutěže a strávili jsme na něm nejvíce času. Nezapomněli jsme ani na opékání špekáčků a cigár, které jsme si přivezli z vlastních zdrojů od místních výrobců.

Během soustředění jsme si udělali procházku k přehradě Pastviny, kterou děti i přes velmi teplé počasí hravě zvládly. Navštívili jsme také vojenskou tvrz Bouda, ve které jsme někteří málem umrzli, ale malou náplastí pro nás hlavně starší bylo, že tuto prohlídku tvrze s námi absolvoval i náš známý olympijský vítěz Aleš Valenta s rodinou. Na závěr soustředění jsme se vydali do bazénu v České Třebové, kde naše děti obsadily tobogán, vířivku a hlavně místní kantýnu.

Celé soustředění jsme zvládli bez vážnějších problémů, když nebudu počítat pár drobných hádek mezi dětmi a odřenin, které vyřešila kouzelná zelená vodička. Proto také doufáme, že se dětem líbilo a už přemýšlíme nad dalším soustředěním, které bychom v příštím roce určitě chtěli uskutečnit. Některé děti jsme se ještě neodvážili vzít, a tak je o soustředění nechceme připravit a slíbili jsme jim, že příště pojedou. Určitě máme na čem zapracovat a poučit se z drobných chybiček, které vyplynuly z ne zkušenosti pořádat takovou akci. Naším hlavním cílem nebylo jen hrát fotbal a trénovat, ale také utužit partu mezi kluky, umět se o sebe postarat bez maminek a snad přilákat další děti ke sportu. V neposlední řadě to měla být hlavně odměna za poctivou práci při tréninkových jednotkách, a to si myslíme, se podařilo.

foto: Zdeněk Darmovzal

NABÍDKA KRMIV

COUNTRY DOG MORDÝ		499 Kč
COUNTRY D. ČERVENÝ		409 Kč
CALIBRA PREMIUM ADULT	12 KG	549 Kč
CALIBRA PREMIUM ADULT LARGE	12 KG	569 Kč
BRIT M (ŽLUTÝ)	15 KG	669 Kč
BRIT L (ČERVENÝ)		699 Kč
BRIT XL (ZELENÝ)		729 Kč
CHICOPPE ADULT		749 Kč
CHICOPPE A. LARGE		819 Kč

DÁLE V NABÍDCE

MASO PRO PSY	- JÁTRA	28 Kč/kg
	- KUŘE	34 Kč/kg
GRANULE PRO SLEPICE	10 KG	110 Kč
GRANULE PRO KRÁLÍKY	10 KG	104 Kč
PRODEJ RYBÁŘSKÝCH POTŘEB		

NA VAŠI NÁVŠTĚVU SE TĚŠÍ
**CHOVATELSKÉ
 POTŘEBY VRBÍK**
 KOSTICKÁ 29, LANŽHOT, TEL.: 607 118 902

PELÍŠKY

Josef Jožulka Uher

*Odcházím do žita, máku květ už dokrvácel.
Zrno v kláscích slunce v zralost vytepává.
Nemám proč, abych se někdy zas tam s touhou vracel.
Lán jak zlatou dunu vítr přesypává....*

*Drahý můj, skryjeme se v žitě jako do pelíšku,
Jeden rudý mák v něm navíc neuškodí.
Až květ svůj otevře blizoučko mi u podbříšku,
přežijeme smrt, až jiný život zplodí.*

*Rozárka nelhala, smutno že tu se mnou není,
utřela by slzy mému vzpomínání;
kapesník v pelíšku zůstal tehdy ležet pod ní...
V jakém stanul sekáč nad ním v rozjímání?*

**Zavoněl vítr zralostí žita bez kos, máků, bez pelíšků;
rezivý stářím dívám se z cesty, jak pod lípou Ježíš z křížku...**

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Bartošová, P. Vlasák, S. Markovičová
Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: září 2015
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o, www.svetreklamy.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 4/2015 – 7. 11. 2015
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Hody ve školce

Letní fotbalové soustředění

foto: Zdeněk Darmovzal

Léto s IQ Roma

foto: Kateřina Paulíková

Muzeum ožilo

foto: Kateřina Paulíková

Prázdniny v knihovně

foto: Kateřina Paulíková

Soutěž SDH

foto: Kateřina Paulíková